

Recreació d'un carbonera a l'alzinar de la Pena.

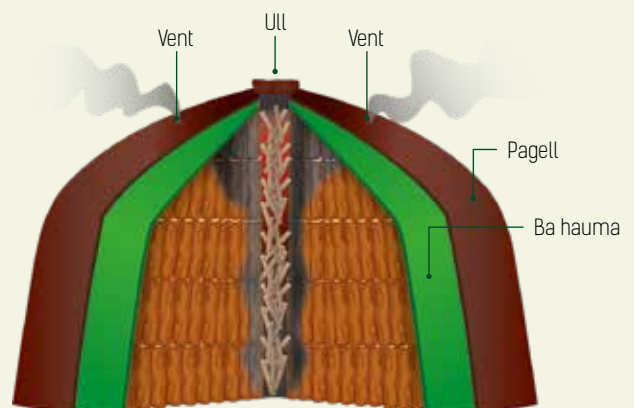
El carboneig al bosc de Poblet

El carboneig tenia com a finalitat transformar la llenya en carbó vegetal mitjançant una combustió lenta de branques i troncets petits. Al bosc de Poblet i a les muntanyes de Prades aquesta pràctica es realitzà des de molt antic. Hi ha constància escrita ja al segle XII i perdurà fins la dècada dels cinquanta del segle passat quan, poc a poc, va anar desapareixent.

Manel Martínez

La feina dels carboners començava amb la tala dels troncets (preferentment d'alzina) fins que arribava el setembre. Després els deixaven al bosc com a mínim tres mesos i a l'hivern hi tornaven per fer la carbonera. El primer que feien era construir una barraca ja que mentre durava el procés de fer el carbó els carboners vivien al mateix bosc on construïen la carbonera.

A continuació preparaven la plaça desbrossant i aplanant un tros de terreny on més tard farien la pila dels troncets que es cobria, primer, amb rames i, després, amb una capa de terra perquè no hi entrés lliurement l'oxigen i així poder controlar la combustió i evitar que la llenya es cremés completament.

El tipus de carbonera tradicional de les nostres contrades era l'anomenada carbonera de manxa, de forma trapezoidal, amb els costats sostinguts per murs de pedra seca i combustió lateral.

Carboners vinguts d'altres indrets del país introduïren les carboneres anomenades de paller de forma cònica i combustió radial.

Mentre la pila cremava, el carboner havia de mantenir l'ull viu tothora. Segons el color del fum, els carboners també sabien com anava la cuita. El procés durava uns vuit dies. Després calia desempilar les carboneres, estendre el carbó a la plaça i deixar-lo fins que s'apagava del tot. Llavors es ficava en sarrions i es transportava amb mules o rucs fins al lloc on es venia.